Zeii din Olimp

Olimpul era cel mai mare munte din Grecia, in care, conform credintei lumii antice, salasuiau zeii. Regele acestora era Zeus, din a doua generatie divina, fiul lui Cronos si al Rheei, iesit invingator in lupta cu titanii (cei sase fii ai lui Uranus).

Zeii traiau in acest munte intocmai ca o familie. Spre deosebire de oameni, ei erau nemuritori si puternici. Aveau insa pasiuni, calitati si defecte umane; se certau, se intristau, se bucurau la fel ca oamenii. Dadeau mari banchete la care beau ambrozie si nectar, bautura care ii facea nemuritori. Ei interveneau des in viata oamenilor, soarta acestora depinzand de vointa lor. Grecii mai credeau ca zeii aveau infatisare omeneasca.

Cei doisprezece zei din Olimp, in afara de Zeus, erau: Hera -sotia lui Zeus si zeita casatoriei, Atena - zeita intelepciunii, a artelor si a stiintelor, Apollo - zeul Soarelui, Afrodita - zeita dragostei, Ares -zeul razboiului, Artemis - zeita vanatorii, Dionysos - zeul vinului si al vitei de vie, Hermes - mesagerul zeilor, apoi fratii si surorile lui Zeus: Hefaistos - zeul focului si faurar divin, Poseidon - zeul oceanelor, care locuia in adancul marilor, Hades - zeul Infernului si al mortii, care locuieste sub pamant si Demeter-zeita agriculturii si a roadelor pamantului.

Grecii si-au cinstit zeii prin statui pe care le-au venerat. Fiecare cetate avea cate un zeu protector.